

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 217/2015
11.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених С.М. и М.Т., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених, адв. В.Д. и адв. М.Ц., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К бр. 96/14 од 25.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/14 од 12.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених С.М. и М.Т., адв. В.Д. и адв. М.Ц., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К бр. 96/14 од 25.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/14 од 12.11.2014. године, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 6К бр. 96/14 од 25.06.2014. године окривљени С.М. и М.Т. оглашени су кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора и то окривљени С.М. на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, а окривљени М.Т. на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом окривљени П.В. оглашен је кривим због кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да

се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 264. став 4. ЗКП-а, окривљени су ослобођени од дужности плаћања судског паушала док трошкова кривичног поступка није било, а на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП-а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1249/14 од 12.11.2014. године, одбијене су како неосноване жалбе бранилаца окривљених а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљених С.М. и М.Т., адв. В.Д. и адв. М.Ц., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са ставом 2. ЗКП-а, члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП-а, члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 3) ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да преиначи и првостепену и другостепену пресуду или само другостепену пресуду тако што ће окривљене С.М. и М.Т. ослободити од оптужбе или им пак изрекне блажу кривичну санкцију. Предложили су суду да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП-а одложи извршење правноснажне пресуде према окривљенима С.М. и М.Т.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтев за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), на којој је размотрио списе предмета заједно са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених С.М. и М.Т. у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Браниоци окривљених С.М. и М.Т. у поднетом захтеву за заштиту законитости истичу да су правноснажне пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, јер су засноване на доказу који по начину прибављања није у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Као незаконит доказ браниоци окривљених наводе потврду о привремено одузетим предметима МУП РС ДП ПУ Зрењанин од 18.01.2011. године, на основу које је суд, како то браниоци посебно истичу, неосновано утврдио да се ради о

истоветном предмету - украденом казану и поред чињенице да оштећени М.Б. није био присутан приликом одузимања предмета.

Истакнуте наводе бранилаца окривљених а ценећи законитост предузетих радњи у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд не прихвата из следећих разлога:

Одредбом члана 225. став 1. ЗКП-а прописано је да су органи унутрашњих послова дужни да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности предузму потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупе сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вошћење кривичног поступка док је ставом 2. истог члана прописано да у циљу испуњења дужности из става 1. члана 225. ЗКП-а органи унутрашњих послова могу да траже потребно обавештење од грађана, да изврше потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага, да за неопходно потребно време ограниче кретање на одређеном простору, да предузму потребне мере у вези са утврђивањем истоветности лица и предмета, да распишу потрагу за лицима и стварима за којима се трага, да у присуству одговорног лица прегледају одређене објекте и просторије државних органа, предузећа, радњи и других правних лица, остваре увид у њихову документацију и да је по потреби одузму, као и да предузму друге потребне мере и радње. О чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени и одузети саставиће записник или сачинити службену белешку.

Како из списка предмета потврде о привремено одузетим предметима МУП РС ДП ПУ Зрењанин од 18.01.2011. године, произилази да су овлашћена службена лица приликом предузимања радње - одузимање једног бакарног казана у видно оштећеном стању, тежине 43кг од лица М.Г., поступала у свему у складу са одредбом члана 225. став 1. и 2. ЗКП-а, а да је лице М.Г. потврду потписало својеручно без примедби, то се по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају не може говорити о недозвољеном доказу односно о доказу прибављеном супротно одредбама Законика о кривичном поступку па самим тим ни о битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, на које се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених.

С`тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП-а, захтев бранилаца окривљених у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП-а, одбио као неоснован.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених С.М. и М.Т. се као разлог подношења захтева истичу и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП-а, а наиме да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему браниоци само формално означавају ову повреду због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизују у чему се она састоји, док суштински у образложењу захтева оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењем у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа а из којих разлога, сходно члану 485. став 4. ЗКП-а, подношење захтева за заштиту законитости није дозвољено окривљеном и његовом браниоцу.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји, па како браниоци окривљених у поднетом захтеву само формално означавају повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП-а, а суштински указују на недозвољене разлоге, односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд исти у том делу одбацио.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених се указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП-а, која такође одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђена као дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је Врховни касациони суд захтев и у том делу одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде и то на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП-а, у односу на одбијајући део, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП-а, у делу у којем је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**